יום ב', ט' בתמוז תשס"ד (28 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[השלמת המאמר מאתמול] רק נציג הרפובליקה הדומיניקנית הזעירה, מהאחרונים שדיברו בוועידה, השמיעה דברים מעודדים... ואמר שארצו מתנדבת להציע שטחים גדולים, אך בלתי מוגדרים, להתיישבות חקלאית של פליטים.
כתב אמריקני תיאר בדייקנות את רוח הוועידה: "מיירון טיילור (נציג ארה"ב) פתח בהליכים: 'הגיעה השעה שבה ממשלות ... חייבות לפעול, ובלא דיחוי'. רוב הממשלות המיוצגות פעלו בלא דיחוי בכך שטרקו את שעריהן בפני פליטים יהודים." לפני סיומה, כוננה הוועידה את ה**וועדה הבין-ממשלתית לענייני פליטים** והורתה לה לפעול בשתי חזיתות: האחת – 'לפְנות אל ממשלות של מדינות מקלט בנסיון לפתח אפשרויות ליישוב של קבע'; והשניה – לשכנע את גרמניה לשתף פעולה בהחלת 'תנאים להגירה מסודרת', כלומר, להרשות הוצאת רכוש של המהגרים מהרייך בהיקף סביר. לוועדה הבין-ממשלתית ניתנה סמכות מועטה, וכמעט ולא ניתנו לה משאבים ואף לא תמיכה מהמדינות החברות בה. למעשה, כמעט שלא נחלה הוועדה הצלחה כלשהי בפתיחת שערי מדינות לפליטים. פרוץ המלחמה בספטמבר 1939 (כשנה לאחר הוועידה) שם קץ למאמציה להגיע להסדר עם גרמניה לאפשר לפליטים להוציא חלק מרכושם. במהרה הדרדרה הוועדה לחוסר פעילות.
חודשים רבים לפני שחדלה הוועדה הבין-ממשלתית מלפעול, היה ברור שוועידת אוויאן כמעט שלא השיגה מאומה. כבר לפני תום הוועידה הסכימו רוב המשקיפים שלמעשה נכשלה בתפקידה העיקרי: מציאת מקומות שאליהם יוכלו להגיע הפליטים. תוצאה ישירה של הוועידה היתה ניתוץ תקוותיהם של מאות אלפי יהודים באירופה [שמא נשכח מי היו הפליטים בעיקר. העורך] שנשאו עיניהם למדינות שהיו מיוצגות בוועידה כדי שיצילום ממצב שהלך והחמיר.
וועידת אוויאן מציינת נקודת מפנה מכרעת. בוועידה הבהירו הדמוקרטיות המערביות שלמעשה כמעט שאינן נכונות לעשות מאומה למען יהודי אירופה. זמן קצר אחרי-כן, הבהיר **ליל בדולח** [אור לט"ז בחשון, 9-10 בנוב'] לעולם, שיהודים לא יוכלו עוד לחיות במקום שבו שולטים הנאצים. בוועידת אוויאן הראה העולם שהוא לא יקצה מקום לאותם יהודים. כך הפכה שנת 1938 לשנה מכרעת בתולדות השואה. עד תום אותה שנה ידע העולם כי על היהודים לצאת. גרמניה עדיין הפעילה לחץ על היהודים לצאת והיהודים עצמם רצו לעשות זאת, אך דלתות העולם שנטרקו בוועידת אוויאן נותרו סגורות כל שנות מלחמת העולם השניה.
במהלך המלחמה עצמה קיימו ארה"ב ובריטניה עוד וועידה, ובה שקלו מתן סיוע ליהודי אירופה. הנציגים ל**וועידת ברמודה** שהתכנסה באפריל 1943, ידעו היטב שהיהודים נרצחים בשיטתיות. גם הם יצאו בהחלטה שלמעשה היתה משמעותה חוסר פעולה.
[האנציקלופדיה של השואה]
היום הולכים הבוחרים בקנדה לקלפי לבחור ממשלה חדשה. שמא נחשוב שיהודי קנדה יושבים במדינה ההיא בזכות ולא בחסד, נזכיר מסיבת עתונאים שנערכה בשנת 1946 במשרד החוץ הקנדי בשעה ששוב גבר הלחץ על מדינות המערב לקלוט את **שארית**

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ט' בתמוז תשס"ד (28 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הפליטה מאירופה. כאשר נשאל דובר משרד החוץ הקנדי כמה יהודים מתכוונת קנדה לקלוט, השיב: "לא אף אחד זה יותר מדי ["None is too many"]!"

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל